

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 4 april 1924 kl. 2 e. m.

Andra kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 5, i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående viss ändring i resereglementet.

I en inom andra kammaren av herr *Osberg* väckt motion, nr 306, hemställes, att riksdagen ville besluta »att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes vidtaga sådan ändring i gällande resereglemente, att personer, som i tjänsten eller uppdrag ha att företaga resor och för kostnaden åtnjuta ersättning efter viss klass av reglementet, skola vara skyldiga att debitera resekostnaden efter den taxa, som är gällande för i trafik varande omnibuslinjer.» *Motionen.*

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Över motionen har utskottet i vederbörlig ordning inhämtat statskontorets yttrande, vilket som bilaga finnes fogat vid detta utlåtande.

Motionen åsyftar, att personer, som i statens tjänst företaga resor och åtnjuta ersättning härför enligt bestämmelserna i resereglementet, böra, där sådant beredde tidsvinst och i övrigt kunde vara att föredraga framför den skjutsning, som omförmäles i skjutsstadgan, begagna i trafik varande omnibuslinjer och debitera resekostnaden efter för dessa gällande taxor. Utskottet anser den tankegång, som legat bakom motionen, i huvudsak riktig. Det torde ligga i öppen dag, att den utomordentliga utveckling, som trafiken med motorfordon fått, bör som konsekvens medföra, att i resereglementet införes föreskrift om ersättning för resa jämväl med dylika, vilket förhållande för övrigt — som statskontoret i sitt yttrande över motionen framhåller — även varit föremål för övervägande. *Utskottet.*

Emellertid har motionären inskränkt sitt yrkande till att gälla endast omnibuslinjerna. Utskottet kan ej finna denna begränsning lämplig; en undersökning i åsyftad riktning bör enligt utskottets mening omfatta samtliga motordrivna fortskaffningsmedel. En ändring av resereglementet i överensstämmelse med motionens syfte skulle endast bli en detaljändring, som snart nog skulle framtvinga andra, vilka helst borde företagas samtidigt. Med hänsyn härtill, och då frågan i varje fall kan tänkas bli i ett sammanhang föremål för omprövning — utskottet hänvisar till statskontorets yttrande, att »Kungl. Maj:t synes hava för avsikt att genom partiella ändringar av det nuvarande

reglementet söka anpassa detta efter de nutida förhållandena» — får utskottet för sin del hemställa,

att föreliggande motion icke måtte till någon kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 4 april 1924.

På utskottets vägnar:

LARS DALGREN.

Närvarande vid ärendets slutbehandling: herrar *Dalgren, Wallerius, Svensson* i Långelanda, *Öhman, Johansson* i Edsbyn, *Molin, Nilsson* i Hörby, *Uddenberg*, fru *Thuring* och herr *Rydström*.

Bilaga.

Till riksdagens Andra kammarens första tillfälliga utskott.

Genom nådig remiss den 15 innevarande februari har Kungl. Maj:t anbefallt kungl. statskontoret att avgiva och senast den 22 i samma månad till Eder överlämna yttrande över en inom riksdagens andra kammare väckt motion, nr 306, angående viss ändring i resereglementet; och får statskontoret i anledning härav anföra följande.

Otvivelaktigt har den yrkesmässiga trafiken med motorfordon under de senare åren nått en utomordentligt stor utveckling, på sina håll så omfattande, att detta trafikmedel alldeles bortträngt den skjutsning, som omförmäles i skjutsstadgan, och sålunda föranlett de gamla skjutsanstalternas nedläggande.

Den tanken har ju ock för länge sedan väckts, att i resereglementet borde införas föreskrift om ersättning för resa jämväl med automobilskjuts, och i det av särskilt tillkallade sakkunniga år 1920 framlagda förslaget till nytt resereglemente fanns också bland de fortskaffningsmedel, vars begagnande medförde rätt till ersättning, upptaget automobil i yrkesmässig trafik.

Emellertid synes frågan om utfärdande av nytt resereglemente ej komma att inom den närmaste framtiden bliva avgjord. I stället synes, enligt vad som framgår av statsverkspropositionen till 1923 års riksdag (utgifterna, för flera huvudtitlar gemensamma frågor), Kungl. Maj:t hava för avsikt att genom partiella ändringar av det nuvarande reglementet söka anpassa detta efter de nutida förhållandena.

Vid en sådan omändring av det nu gällande resereglementet bör då av skäl, som ovan nämnts, tagas under omprövning, i vad mån de moderna motor-

trafikmedlen böra upptagas bland de i resereglementet omförmälda fortskaffningssätten. Givetvis bör i sådant avseende främst ifrågakomma de i ifrågasatta motion omförmälda automobilomnibussarna eller, för att begagna nådiga förordningens den 15 juni 1923 beteckning för detta samfärdsmedel, automobil i linjetrafik, vilket trafikmedel, åtminstone beträffande vissa sträckor, ju står järnvägarna ganska nära. Införandet i resereglementet av bestämmelser om ersättning för detta fortskaffningssätt skulle föranleda jämförelsevis obetydliga ändringar av reglementet (§§ 1, 2, 6, 8, 10).

Emellertid torde det, för att reglementet må bliva anpassat efter de nutida fortskaffningsmedlen, vara mest ändamålsenligt, att den ifrågasatta undersökningen får omfatta samtliga motordrivna fortskaffningsmedel, som gå i yrkesmässig trafik. Ett införande i resereglementet av bestämmelser om dessa samfärdsmedel eller en del av dem skulle visserligen påfordra ytterligare ändringar av reglementet än som nyss antytts (t. ex. i § 16), men synes dock vara att förorda, då det både för statsverket och förrättningsmännen får anses fördelaktigt, att sagda samfärdsmedel, isynnerhet automobil och motorbåt, bliva upptagna bland de i reglementet erkända, och att till följd härav ersättningen för deras begagnande i allmänhet kommer att utgå efter den verkliga kostnaden.

I handläggningen av detta ärende hava, förutom undertecknade, deltagit statskommissarierna friherre Leijonhufvud, Spilhammar och Ouchterlony samt t. f. statskommissarien Bäckström.

Stockholm den 19 februari 1924.

PER SÖDERMARK.

Gustaf Alve.

Carl Persson.